

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8Cb/47/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717208816
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3717208816.5

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou v spojenej právnej veci žalobcu 1/: S.. L. R., V.. XX. X. XXXX, P. K. Y. R. XXX, žalobcu 2/ S.. D. Š., V.. XX. X. XXXX, P. Y., J.. Q. XXXX/XX, obaja právne zastúpení: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s.r.o. so sídlom Dvory 1932, Púchov, IČO: 36 867 454, proti žalovanému: Mestský bytový podnik, s.r.o. so sídlom Sedlišťská 1446/7, Púchov, IČO: 31 632 157, právne zastúpený: JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s.r.o. , advokátska kancelária so sídlom Treskoňova 816/1, Bytča, v konaní o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že uznesenie č. 4 valného zhromaždenia žalovaného, konaného dňa 20.09.2017, je n e p l a t n é .

II. Žalobcovia 1/ a 2/ m a j ú proti žalovanému nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %, a žalovaný je povinný trovy konania a právneho zastúpenia nahradiť k rukám právneho zástupcu žalobcov do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté tunajším súdom samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca 1/ S. L. R. podal dňa 10.11.2017 na tunajší súd žalobu o určenie neplatnosti uznesenia č. 4 prijatého valným zhromaždením žalovaného konaného dňa 20.09.2017, ktorá vec bola zapísaná pod sp. zn. 8Cb/47/2017.

2. Rovnakú žalobu podal dňa 13.11.2017 aj žalovaný 2/ S.. D. Š., ktorý zároveň žiadal, aby súd jeho žalobu spojil na spoločné konanie s konaním o žalobe žalobcu 1/, keďže napádané uznesenie valného zhromaždenia žalovaného sa, v súlade so skutkovými a právnymi okolnosťami prezentovanými v jeho žalobe, týka ich oboch ako spoločníkov žalovaného. Predmetná žaloba žalobcu 2/ bola v reg. tunajšieho súdu zapísaná pod sp. zn. 14Cb/228/2017.

3. Tunajší súd Uznesením zo dňa 13.12.2017 č.k. 8Cb/47/2017-48 obe veci spojil na spoločné konanie s tým, že spojená vec je ďalej vedená pod sp. zn. 8Cb/47/2017.

4. V žalobe žalobcovia 1/, 2/ uviedli, že spoločnosť žalovaného bola založená Spoločenskou zmluvou (v ďalšom texte Zmluva - v príslušnom gramatickom tvare) zo dňa 25.5.1995 a v súčasnosti jej spoločníkmi sú Mesto Púchov, žalobca 1/ a žalobca 2/.

5. Podľa spoločenskej zmluvy v jej úplnom znení zo dňa 21.03.2017, t. j. pred zmenou uskutočnenou napadnutým uznesením, mal každý zo spoločníkov právo na podiel z tej časti zisku, ktorú určí valné zhromaždenie (v ďalšom texte VZ) na rozdelenie medzi spoločníkov (§ 9 ods. 1 písm. a/ Zmluvy), povinnosť podieľať sa na prípadných stratách spoločnosti (§ 9 ods. 1 písm. c/ Zmluvy) a právo na

vyporiadací podiel (§ 9 ods. 1 písm. f) a § 43 ods. 3 Zmluvy), a to vždy v pomere: Mesto Púchov 80 %, S.. L. R. 10 %: a Ing. D. Š. 10 %. Pomer hlasov bol dohodnutý nasledovne: Mesto Púchov 80 hlasov, S.. L. R.O. XX X. D. S.. D. Š. 10 hlasov (§ 17 ods. 2 Zmluvy).

6. Listom zo dňa 05.09.2017 konateľ žalovaného zvolal riadne valné zhromaždenie žalovaného na deň 20.09.2017 o 10:00 hod. v sídle žalovaného v kancelárii č. d. 1, ktorého bodom 5 programu bola "zmena spoločenskej zmluvy - zosúladenie existujúceho stavu so zákonným". Uvedená "zmena spoločenskej zmluvy - zosúladenie existujúceho stavu so zákonným" spočívala v zmene podielu percent, resp. hlasov jednotlivých spoločníkov v zmysle prílohy pozvánky na riadne valné zhromaždenie zo dňa 05.09.2017. Navrhované zmeny ustanovení spoločenskej zmluvy žalovaného sa týkali ustanovení paragrafov 9 ods. 1 písm. a), c), f), 17 ods. 2 a 43 ods. 3) Zmluvy tak, že delenie zisku, podieľanie sa spoločníkov na prípadných stratách spoločnosti a vyporiadací podiel spoločníkov na čistom obchodnom imaní spoločnosti by boli nasledovné: Mesto Púchov 99,89 % (pozn.: rozdiel + 19,89 %), Ing. L. R. 0,055 % (pozn.: rozdiel - 9,945 %), S.. D. Š. 0,055 % (pozn.: rozdiel - 9,945 %) a pomer hlasov spoločníkov by bol 99,89 hlasov (rozdiel + 19,89 hlasov) pre Mesto Púchov, 0,055 hlasov (rozdiel - 9,945 hlasov) pre S.. L. R. a 0,055 hlasov (rozdiel - 9,945 hlasov) pre S.. D. Š.Á..

7. Dňa 20.09.2017 sa v súlade s pozvánkou konalo valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom sa za žalobcov zúčastnil právny zástupca, ktorý proti uvedeným zmenám v bode 5 programu VZ vzniesol námietku, že týmto návrhom na zmenu spoločenskej zmluvy dôjde k výraznému obmedzeniu práv spoločníkov. Vyjadril zároveň rozhodný nesúhlas s návrhom napadnutého uznesenia, pričom zmenu považoval za účelovo vyvolanú skutočnosťami spočívajúcimi v inom súdnom konaní medzi žalobcami a žalovaným. Zároveň poukázal na fakt, že na takúto zmenu spoločenskej zmluvy sa vyžaduje súhlas všetkých spoločníkov a pokiaľ bude schválené v navrhovanom znení bez hlasov žalobcov, bude takéto uznesenie neplatné. Napriek vyššie uvedeným výhradám voči návrhu uznesenia, došlo k jeho prijatiu, avšak nie hlasmi všetkých spoločníkov, ale len hlasmi jedného spoločníka - Mesto Púchov, teda za prijatie napádaného uznesenia bolo 80 hlasov (Mesto Púchov), proti prijatiu napádaného uznesenia bolo 20 hlasov (S.. D. Š. D. S.. R.), pričom nikto sa hlasovania nezdržal. Uvedené zakladá markantné a arbitrárne porušenie ustanovení Obchodného zákonníka, a to najmä § 141 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka a absencia súhlasu spoločníkov, ktorých sa táto zmena týkala, zakladá nezákonnosť napadnutého uznesenia a podľa § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka aj právo žalobcov podať návrh na súd o určenie neplatnosti uznesenia VZ, keďže došlo k obmedzeniu práva žalobcov na podiel zo zisku a likvidačnom zostatku v súvislosti so zmenou Paragrafu 9 ods. 1 písm. a) v spojení s Pragrafom 32 ods. 4 a Pragrafom 47 ods. 7 spoločenskej zmluvy, v zúžení hlasovacích práv v súvislosti so zmenou Paragrafu 17 ods. 2 spoločenskej zmluvy a v zúžení práva na vyporiadací podiel v súvislosti so zmenou Paragrafu 43 ods. 3 spoločenskej zmluvy. Zúženie vymenovaných práv je markantné v neprospech žalobcov a v prospech majoritného spoločníka Mesta Púchov. Podľa žalobcov neobstojí ani (irelevantné) znenie napádaného uznesenia, v zmysle ktorého ide o "zosúladenie existujúceho stavu so zákonným". Obchodný zákonník nevyklučuje možnosť dohody medzi spoločníkmi spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá je vyjadrená v spoločenskej zmluve a na znak ktorej ju spoločníci podpísali, dohodnúť si právo na podiel zo zisku, vyporiadací podiel, podiel na likvidačnom zostatku a hlasovacie práva na valnom zhromaždení inak, než podielom vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, čo vyplýva z §§ 123, ods. 1, 127, ods. 2, 150 ods. 2 a 153 ods. 2 Obchodného zákonníka.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobcovia žiadali, aby súd rozsudkom určil, že je neplatné uznesenie č. 4 valného zhromaždenia žalovaného konaného dňa 20.09.2017 s tým, že žalobcovia znenie napádaného uznesenia v navrhovanom petite žaloby uviedli v celom znení tak, ako bolo uznesenie schválené.

9. K žalobe pripojili žalobcovia spoločenskú zmluvu v znení k 21.03.2017, k 20.09.2017, pozvánku na riadne valné zhromaždenie, zápisnicu z VZ, výpis z obchodného registra žalovaného.

10. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 29.12.2017, v ktorom uviedol, že je spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá má v súčasnosti troch spoločníkov, ktorými sú: Mesto Púchov s vkladom 1.816.007 €, Ing. L. R. s vkladom 996,- € a Ing. D. Š. s vkladom 996,- €. Podľa spoločenskej zmluvy platnej pred prijatím uznesenia VZ č.4 zo dňa 20.09.2017 sa spoločníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoločenskej zmluvy v pomere Mesto 80 % - D. Š. 10 % - Ing. L. R. 10 %. Pri založení spoločnosti, bolo základné imanie spoločnosti 200.000,- Sk a hodnota

vkladov jednotlivých spoločníkov zodpovedala hodnote vkladov jednotlivých spoločníkov. V tom čase sa podieľali na právach a povinnostiach v pomere Mesto 70 % - D. Š. XX % - S.. L. R. 15 %. Súčasná výška základného imania bola dosiahnutá postupným zvyšovaním základného imania zo strany Mesta Púchov. 11. Žalovaný uviedol, že v roku 2002 Mestské zastupiteľstvo schválilo zvýšenie základného imania žalovaného uznesením č. 84/2002 o 1.927.000,- Sk (63.964,68 €) s príslušnou zmenou spoločenskej zmluvy. O zvýšení základného imania rozhodlo valné zhromaždenie na zasadnutí dňa 5.12.2002, na ktorom bol prijatý dodatok č. 6 k spoločenskej zmluve. Zároveň bolo rozhodnuté aj o zmene pomeru, ako sa jednotlivé strany podieľali na právach a povinnostiach, ale nie tak, aby to zodpovedalo novej výške vkladov spoločníkov, ale len v pomere 80:10:10. Následne opakovane mestské zastupiteľstvo schválilo zvýšenie základného imania, a to uznesením č. 63/2005 o 3.296.000,- Sk s príslušnou zmenou spoločenskej zmluvy. Ďalej bolo Mestským zastupiteľstvom schválené zvýšenie základného imania žalovaného uznesením č. 74/2005, a to nepeňažným vkladom do základného imania spočívajúcim vo vymedzených nehnuteľnostiach spoločne s príslušenstvom, a uznesením č. 75/2005, a to peňažným vkladom Mesta do základného imania vo výške 17.000.000,-Sk. Peňažné prostriedky na zvýšenie základného imania peňažným vkladom sa mali získať predajom nehnuteľností uvedených v uznesení. V uznesení nie je zmienka o zodpovedajúcej zmene práv a povinností spoločníkov vyplývajúcich zo spoločenskej zmluvy. Zároveň Mestské zastupiteľstvo schválilo uznesením č. 76/2005 peňažný vklad vo výške 3.130.000,- Sk ako ostatný kapitálový peňažný vklad do MBP, ktorý nezvyšuje základné imanie.

12. Uznesením č. 2/2005 prijatým na valnom zhromaždení, ktoré sa konalo dňa 6.10.2005 bolo schválené spoločníkmi žalovaného zvýšenie základného imania o 43.642.000,- Sk, a to peňažným vkladom Mesta vo výške 3.296.000,- Sk a nepeňažným vkladom Mesta vo výške 40.346.000,- Sk, pričom nepeňažný vklad spočíval v nehnuteľnostiach a ich príslušenstve. Na uvedenom valnom zhromaždení bol schválený Dodatok č. 8 k spoločenskej zmluve, neboli ním však upravené práva a povinnosti spoločníkov vo väzbe na výšku ich vkladov do základného imania, k tomu došlo až na mimoriadnom valnom zhromaždení, ktoré sa konalo dňa 1.10.2014 a na ktorom bolo prijaté uznesenie, ktorým sa pomer práv a povinností spoločníkov zosúladiť s výškou ich vkladov do základného imania, t.j. na pomer 99,890% - 0,055% - 0,055%, Minoritní spoločníci mali voči rozhodnutiu VZ zo dňa 1.10.2014 námietky v tom, že ho považujú za diskriminačné, preto z uvedeného dôvodu sa dňa 11.12.2014 uskutočnilo ďalšie mimoriadne VZ, na ktorom minoritní spoluvlastníci navrhli, aby rozhodnutím tohto Valného zhromaždenia bol zachovaný status quo pred rozhodnutia VZ 1.10.2014, pričom nové vedenie mesta, ktoré vzišlo z komunálnych volieb 2014 bude môcť iniciovať nové rokovanie Valného zhromaždenia a presadiť definitívne zmeny spoločenskej zmluvy. Hlasovaním spoločníkov bolo prijaté uznesenie, ktorým bol pomer práv a povinností spoločníkov upravený na pôvodný stav, t.j. 80% - 10% - 10%.

13. Žalovaný vo vyjadrení tiež poukázal na to, že v januári 2016 vykonal NKÚ SR kontrolu hospodárenia s finančnými prostriedkami a majetkom mesta Púchov. V protokole o výsledku kontroly bolo konštatované, že mesto Púchov sa podieľalo na základnom imaní spoločnosti 99,89 %, a ostatok mali dvaja spoločníci (fyzické osoby). Podiel na zisku, strate, hlasovacích právach a vyporiadací podiel boli ale v pomere 80 % Mesto Púchov a po 10 % fyzické osoby, teda v neprospech mesta, ktoré je subjektom verejného práva a pri nakladaní s majetkom bolo povinné dodržiavať ustanovenia zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov a zásady hospodárenia a nakladania s majetkom mesta.. Uvedeným konaním majoritný vlastník a súčasne subjekt verejnej správy (Mesto Púchov) znehodnotil 19,89 % majetku mesta vloženého do obchodnej spoločnosti v prospech súkromných fyzických osôb v sume 361.608,- EUR, čím bolo porušené ustanovenie § 7 ods. 2 predmetného zákona podľa ktorého bolo mesto povinné majetok chrániť, zhodnocovať a zveľaďovať. Zároveň bolo odporúčané zosúladiť majetkové vklady, hlasovanie a iné práva majoritného vlastníka, v záujme ochrany majetku subjektu verejnej správy ustanovenej v zákone o majetku obcí.

14. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že rozsah práv a povinností vyplývajúcich zo spoločenskej zmluvy vyplýva z kvantitatívnej stránky obchodného podielu vymedzenej v § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého sa výška obchodného podielu určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti. Ustanovenie je dispozitívne, preto sa spoločníci v konkrétnej spoločenskej zmluve pri úprave výšky ich obchodných podielov a tým rozsahu práv a povinností, vyplývajúcich pre nich zo spoločenskej zmluvy, môžu odchýliť. V tomto spore obsahuje spoločenská zmluva zásadne odlišnú úpravu určenia výšky obchodného podielu spoločníkov, kedy zo spoločenskej zmluvy vyplýva rozvrhnutie ich práv, povinností a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti v pomere

80% - 10% -10%, avšak podľa výšky vkladov by výška obchodných podielov mala zodpovedať pomeru 99,890% - 0,055% - 0,055%, pričom situácia pred konaním VZ dňa 20.9.2017 bola celkom zjavne v neprospech Mesta ako väčšinového spoločníka spoločnosti. Odlišná zmluvná úprava by mala byť v súlade so zásadou poctivého obchodného styku a zároveň by mala spĺňať požiadavku legitimacy, teda súladu so zákonom. Nerovnováha práv by mala mať svoje hranice. Ak dojednanie o tom, v akom pomere sa spoločníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich z účasti na spoločnosti, prekračuje všeobecne prípustné medze, mohlo by ísť o dojednanie v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku alebo dokonca neplatné dojednanie. V prípade, ak by bolo neplatné ustanovenie spoločenskej zmluvy, podieľali by sa spoločníci na právach a povinnostiach podľa pomeru ich vkladov.

15. Žalovaný na podporu svojich tvrdení poukázal na právny názor S. . Š. , rozsudky Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 29Odo 513/2005 zo dňa 21.3.2007, sp. zn.: 29Cdo 3013/2014 zo dňa 28.4.2015, sp. zn.: 29 Cdo 2254/2007 zo dňa 22.4.200, uznesenie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 29 Cdo 752 /2011 zo dňa 27.7.2011, s tým vyjadrením žalovaného, že síce uvedená judikatúra sa týka určenia výšky vyrovnacieho podielu , avšak zásady , ktoré uvádza, je možné primerane aplikovať na odlišnú individuálnu úpravu výšky obchodného podielu a z nej vyplývajúce súvislosti vo všeobecnosti. Podporne to vyplýva aj z ust. § 568 ods. 2 Obchodného zákonníka , v zmysle ktorého sa zakazuje akékoľvek konanie niektorého zo spoločníkov, ktoré znevýhodňuje iného zneužívajúcim spôsobom, čo nadväzuje na zásadu zákazu zneužitia väčšiny či menšiny v obchodných spoločnostiach, ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 6 Obd02/2008 zo dňa 10.7.2008

16. Poukázal tiež na to, že osobitné ustanovenia spoločenskej zmluvy žalovaného, určujúce rozsah práv a povinností spoločníkov odchylné od zákona, vo svojej podstate zjavne a neprimerane znevýhodňujú Mesto Púchov ako spoločníka s majoritným vkladom do základného imania spoločnosti, čo dokazuje aj postup menšinových spoločníkov v súčinnosti so zástupcami Mesta na valných zhromaždeniach, ktoré sa konali dňa 1.10.2014 a 11.12.2014, kedy na prvom z nich síce došlo k úprave rozsahu práv a povinností vyplývajúcich zo spoločenskej zmluvy podľa výšky vkladov, ale na druhom z nich následne došlo k navráteniu do predchádzajúceho stavu, a to bez opodstatnenej a zákonnej argumentácie, čo je možné so zreteľom na okolnosti prípadu považovať za úmyselné znevýhodnenie iného spoločníka, a tým za zrejmé zneužitie výkonu práva, ktoré zakladá rozpor sporných ustanovení spoločenskej zmluvy so zákonom a zásadami poctivého obchodného styku, a to v priamej väzbe na právny záver Najvyššieho súdu ČR, sp. zn.: 21 Cdo 992/99 zo dňa 28. 6. 2000, podľa ktorého „za zneužitie výkonu práva možno považovať len také konanie, ktorého cieľom nie je dosiahnutie účelu a zmyslu sledovaného právnu normou, ale ktoré je v rozpore s ustálenými dobrými mravmi, vedené priamym úmyslom spôsobiť inému ujmu.“

17. Rozpor existujúceho stavu spoločenskej zmluvy so zákonom je možné oprieť tiež o Protokol výsledku kontroly vyhotovený NKÚ , ktorý výslovne konštatuje , že Mesto Púchov svojím postupom v súčinnosti s menšinovými spoločníkmi znehodnotilo svoj majetok v prospech súkromných fyzických osôb, čím bolo porušené ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o majetku obcí.

18. Žalovaný preto žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

19. Ku svojmu vyjadreniu pripojil žalovaný zápisnice z Valného zhromaždenia žalovaného zo dňa 6.10.2005, zo dňa 1.10.2014 a zo dňa 11.12.2014, zápisnicu zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva (MZ) Púchov zo dňa 26.11.2002, dodatok č. 6 k spoločenskej zmluve o založení spoločnosti - žalovaného, dodatok č. 8 k spoločenskej zmluve, uznesenia zo zasadnutia MZ Mesta Púchov konaného dňa 31.8.2005.

20. Žalobcovia 1 a 2 vo vyjadrení zo dňa 23.01.2018 k vyjadreniu žalovaného uviedli, že existujú okolnosti podstatné pre pôvodný rozdielny pomer účasti spoločníkov v žalovanom. Žalovaný bol založený na základe Spoločenskej zmluvy zo dňa 24.5.1995 dvomi fyzickými osobami (žalobcom 2/ a právnym predchodcom žalobcu 1/) a právnickou osobou Mesto Púchov, pričom pôvodne bolo základné imanie spoločnosti 140.000,- Sk (nie 200.000, ako tvrdí žalovaný), a jednotliví spoločníci sa podieľali vkladmi do základného imania nasledovne: Mesto Púchov - 98.000 (70 %) Sk, žalobca 2 - 21.000 Sk, žalobca 1 - 21.000 Sk. V priebehu rokov 2000 až 2006 vložilo Mesto Púchov do základného imania spoločnosti peňažné a nepeňažné vklady, ktorými sa zvýšila hodnota základného imania (v ďalšom texte ZI) na hodnotu 1.817.999,- € zapísanú v obchodnom registri. V dôsledku

postupného navyšovania základného imania Mestom Púchov bol konečný podiel žalobcov 1/ a 2/ po 0,055 % na ZI a podiel mesta Púchov 99,89 %. Táto disproporcja bola dôsledkom uplatnenia modelu osobnej zaangażovanosti minoritných spoločníkov (žalobcov) na podnikaní žalovaného, ktorým bol kompenzovaný nepomer medzi vkladmi jednotlivých spoločníkov do základného imania tak, že podiel žalobcu 1/ a 2 bol 10 % a podiel mesta Púchov bol 80 %. Uvedené bolo dôsledkom zámeru Mesta Púchov ako majoritného spoločníka osobne zainteresovať minoritných spoločníkov na pozitívnom hospodárení žalovaného a zabezpečiť tak bezproblémový rozvoj a fungovanie žalovaného bez potreby jeho dotovania z rozpočtu Mesta Púchov. Z tohto dôvodu minoritní spoločníci zároveň vykonávali funkciu konateľov žalovaného. Prostredníctvom tohto modelu hmotnej zodpovednosti sa žalobcovia dlhodobo a sústavne podieľali na podnikaní žalovaného, vrátane obchodného vedenia a zastupovania žalovaného do vnútra spoločnosti i vo vzťahu k tretím osobám a na výsledku podnikania žalovaného v dôsledku čoho, bol všetkými spoločníkmi dohodnutý podiel na zisku, vyrovnanom podiele, likvidačnom zostatku a podiel na hlasovacích právach inak, než podielom vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti. Tiež poukázali na to, že NKÚ nie je oprávnený nikomu autoritatívne nariadiť zmenu spoločenskej zmluvy. NKÚ môže hodnotiť postup Mesta Púchov z hľadiska hospodárnosti, ale nie vo vzťahu k hodnoteniu zákonnosti úkonov, ktoré boli následne na základe údajne nehospodárneho postupu majoritného spoločníka vykonané.

21. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rôzne súdne rozhodnutia na podporu svojich tvrdení, tak ani jedno z nich nie je možné aplikovať na daný spor, pretože v nich bola riešená predovšetkým výška vyrovnacieho podielu, avšak výlučne vo vzťahu k neúmernému rozdielu hodnoty medzi účtovnou a trhovou hodnotou obchodného podielu, a nie vo vzťahu k určeniu samotného vyrovnacieho podielu, teda percentuálneho vyjadrenia podielu na obchodnom imaní spoločnosti. Okrem toho, pokiaľ citované rozhodnutia NS ČR žalovaný považuje za ustálenú judikatúru, tak je ustálená len k § 61 ods. 2 Obz, toho času však už neúčinného, a preto zásady a z nich vyplývajúce súvislosti nemožno aplikovať všeobecne tak, ako to uvádzal vo vyjadrení žalovaný. V prípade rozhodnutia NS SR zo dňa 10.6.2008, sp. zn. 6Obdo/2/2008 toto rozhodnutie nie je možné použiť v tomto konaní, pretože v uvedenom spore sa jednalo o to, že majoritný člen družstva si vynucoval účasť členov družstva na členskej schôdzi najtvrdšou sankciou, a to vylúčením člena družstva v prípade viacerých absencií.

22. Žalobcovia ďalej poukazovali na ust. § 1 ods. 1 Zák. č. 369/1990 o Obecnom zriadení a § 2 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. s poukazom na to, že je potrebné si uvedomiť, že spor medzi žalobcami a žalovaným má charakter súkromno-právny a nie verejno-právny. Súkromné právo je založené na rovnosti subjektov, ktoré sa prejavuje v tom, že žiadny zo subjektov daného právneho vzťahu nemôže druhému subjektu jednostranne ukladať povinnosti, prípadne zakladať práva, ďalej v tom, že v prípade konfliktu medzi subjektmi právneho vzťahu sa musia obrátiť na súd, pretože platí zásada, že „nikto nemôže byť sudcom vo vlastnej veci“. Rovnosť hmotnoprávneho postavenia subjektov je typická v zásade pre celé súkromné právo ale platí to najmä o práve občianskom a obchodnom. Zásada rovnosti subjektov implikuje autonómiu vôle subjektov, pričom rozsah tejto vôle subjektov súkromno-právnych vzťahov je stanovený článkom 2 Ústavy, a to tak, že každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Uvedené sa vzťahuje na rozsah privátnej autonómie žalobcov ako súkromných osôb a v prípade žalovaného sa jedná o to, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V tejto súvislosti je dôležité, že dispozitívne právne normy, a to ustanovenia § 123 ods. 1, 127 ods. 2, 150 ods. 2 alebo § 153 ods. 2 Obchodného zákonníka predstavujú len podpornú právnu úpravu pre prípad, kedy si adresáti právnej regulácie sami autonómne neupravujú vzájomný vzťah. Pôsobia podmienene, to znamená, ak sa strany nedohodnú inak, a v prípade odchýlnej úpravy, ktorú si stanovia samotné subjekty daného vzťahu sa dispozitívna norma nemusí vôbec aplikovať. Žalobcovia ďalej poukázali na to, že nakoľko počas pomerne dlhého obdobia 15 rokov, resp. 12 rokov, ktoré ubehli do prvej zmeny v r. 2014, nedošlo k zmene resp. k vysloveniu kvalifikovaných výhrad majoritného spoločníka žalovaného k takýmto pomerom. Žalobcovia nadobudli právnu istotu v ich právnom postavení. S tým súvisí aj legitímne očakávanie žalobcov v tom, že bez súhlasu žalobcov sa trojstranný kontrakt uzavretý medzi žalobcami a majoritným spoločníkom t. j. žalovaným (spoločenská zmluva žalovaného) nebude protiprávne meniť tak, ako im to garantuje ustanovenie § 141 ods. 1 Obchodného zákonníka. Nemožno opomenúť ani v súkromnom práve najvšeobecnejšiu zásadu pacta sunt servanda, ktorá vyjadruje všeobecnú záväznosť uzatvorených zmlúv resp. právnu požiadavku, aby si každý subjekt práva plnil svoje záväzky. Žalobcovia zdôraznili, že k zmene spoločenskej zmluvy žalovaného majoritný spoločník žalovaného pristúpil až po tom, čo žalobca 1/ podal žalobu na zrušenie účasti v žalovanom, ktoré konanie je vedené na tun. súde

pod sp. zn. 14Cb173/2017, takže preto žalobcovia nadobudli dojem, že prijatie sporného uznesenia valného zhromaždenia žalovaného dňa 20. 9. 2017 bol účelovým a navyše nezákonným krokom, ktorý nemôže požívať právnu ochranu. V neposlednom rade je dôležitý fakt, že žalovaný sám súhlasil so zmenami spoločenskej zmluvy žalovaného, ktoré sú obsahom dodatkov č. 6 a 8 k spoločenskej zmluve na znak čoho ním táto zmena bola podpísaná, preto s prihliadnutím na náležitú mieru predvídavosti a opatrnosti sa mal žalovaný o svoje právne postavenie vo vlastnom záujme ešte pred podpisom príslušných dodatkov v spoločenskej zmluve starať a náležite svoje rozhodnutie vyhodnotiť. Nie je možné prihliadať na verejno-právnu povahu jedného zo spoločníkov žalovaného a pokiaľ by sa tak stalo, tak takýto postup bude predstavovať porušenie zásady rovnosti subjektov pred zákonom, ktorá je stanovená v článku 12 ods. 1 Ústavy SR a ktorá sa v občianskom súdnom konaní transformuje do zásady rovnosti účastníkom konania a vzťahuje sa na všetky materiálne a procesné zákony a na každého.

23. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 23.05.2018, na ktorom sa strany sporu osobne nezúčastnili, avšak boli zastúpené svojimi právnymi zástupcami.

24. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s dôkazmi predloženými do spisu stranami sporu, oboznámením sa s prednesom právnych zástupcov strán sporu na pojednávaní a, tiež s ich písomnými vyjadreniami, oboznámením sa so spoločenskou zmluvou v znení k 21.03.2017 a 20.9.2017, pozvánkou na valné zhromaždenie žalovaného, výpisom z obchodného registra OS Trenčín ohľadom žalovaného, zápisnicami z VZ žalovaného zo dňa 6.10.2005, zo dňa 1.10.2014 a zo dňa 11.12.2014, zápisnicami zo zasadania MZ Púchov, dodatkom č. 6 k spoločenskej zmluve žalovaného, dodatkom č. 8 k spoločenskej zmluve, žalobou na zrušenie účasti v spoločnosti podanou žalobcom 2, žalobou na zrušenie účasti v spoločnosti podanou žalobcom 1, zápisnicou z pojednávania zo dňa 21.5.2018 v spore vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 14Cb/210/2017, rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 14Cb/173/2017-444. a zistil nasledovný skutkový stav:

25. Spoločnosť žalovaného bola založená spoločenskou zmluvou zo dňa 25. 5. 1995 a do obchodného registra bola zapísaná dňa 30. 6. 1995. Zakladajúcimi členmi bolo Mesto Púchov, S.. L. R. D. S.. O.Q. Š., ktorý je právnym predchodcom žalobcu 2/ Ing. O. Š. bol spoločníkom od 30. 6. 1995 do 27. 3. 2013 a od 28. 3. 2013 spoločníkom na miesto S.H.. O. Š. T. T. S.. D. Š..

26. Z úplného výpisu z Obchodného registra Okresného údu Trenčín zo dňa 22.1.2018, Oddiel: Sro, Vložka číslo: 3076/R (č.l. 93 spisu) súd zistil, že ku dňu vzniku žalovaného boli vklady spoločníkov nasledovné: Mesto Púchov 98.000 Sk (3.253,00 €), S.. O. Š. vo výške 21.000,- Sk (697,07 €) a S.. L. R. vo výške 21.000 Sk, t.j. pomer vkladov bol 70:15:15.

27. Od 7.10.1999 boli vklady spoločníkov navýšené tak, že Mesto Púchov malo vklad 140.000 Sk (4.647,15 €), S.. O. Š. (právnym predchodca žalobcu 2) vo výške 30.000,- Sk (995,82 €) a Ing. Vladimír Motúz vo výške 30.000 Sk (995,82 €), t.j. pomer vkladov bol naďalej 70:15:15.

28. Dňa 25.03.2002 došlo k ďalšej zmene pomeru vkladov, pretože vklad Mesta Púchov sa zvýšil na sumu 18.619.000 Sk (618.037,57 €) a takýto stav vkladu majoritného spoločníka bol do 18.12.2002 s tým, že od 19.12.2002 sa zmenil vklad mesta Púchov späť na sumu 140.000,- Sk, (4.647,15 €), pričom vklady ostatných spoločníkov ostali nezmenené.

29. Od 28.05.2003 do 28.10.2005 je v obchodnom registri opätovne zaznamenané zvýšenie vkladu majoritného spoločníka na sumu 2 067 000 Sk (68.611,83 €), pričom tomuto zvýšeniu predchádzalo uznesenie Mestského zastupiteľstva Mesta Púchov č. 84/2002, ktorým poslanci MZ schválili zvýšenie základného imania žalovaného o 1.927.000,- Sk s príslušnou zmenou spoločenskej zmluvy (č.l. 70 p.v. spisu). Dodatkom č. 6 zo dňa 5.12.2002 k spoločenskej zmluve bol zmenený peňažný vklad Mesta Púchov na sumu 2.067 000,- Sk (68 611,83 €), a tiež bol zmenený pomer práv a povinností jednotlivých spoločníkov ako aj pomer hlasovacích práv, a to nasledovne Mesto Púchov 80, S.. L. R. 10, S.. O. Š. 10, predchádzajúci pomer bol 70:15:15. Tu súd zistil nesúlady medzi zápisom v OR SR a spoločenskou zmluvou, resp. dodatkom, lebo podľa OR bol vklad Mesta od: 19.12.2002 do 27.05.2003 len 140.000 Sk a až od 28.5.2003 je v OR zaznamenané zvýšenie na 2 067 000 Sk, hoci podľa dodatku č. 6 toto zvýšenie malo byť od 5.12.2002.

30. Od 29.10.2005 došlo k ďalšej zmene peňažného vkladu Mesta Púchov tak, že sa zvýšil na sumu 45 709 000 Sk (1.517 260,83 €). Toto navýšenie bolo zakotvené v dodatku č. 8 k spoločenskej zmluve bez zmeny pomeru, akým sa spoločníci podieľali na právach a povinnostiach vyplývajúcich z účasti na spoločnosti.

31. Od 15.08.2006 do 4.3.2009 je v obchodnom registri zaznamenané opätovné zvýšenie peňažného vkladu Mesta Púchov na sumu 54 709 000 Sk (1.816 006, 10 €) pri nezmenenej výške vkladov ostatných spoločníkov (30.000,- Sk, t.j. 995,82 €).

32. Dňa 01.10.2014 sa konalo Valné zhromaždenie žalovaného, na ktorom bola schválená zmena spoločenskej zmluvy ohľadom práv a povinností spoločníkov tak, že pomer práv a povinností sa zmenil na pomer: Mesto Púchov 99,89: S.. L. R. X,XXX: S.. D. Š. 0,055, s ktorou zmenou súhlasil len majoritný spoločník - mesto Púchov, ktorý má 80 hlasov, proti tejto zmene boli obaja žalobcovia, ktorí majú spolu 20 hlasov. Spôsob hlasovania a predmet programu VZ súd zistil zo zápisnice z VZ žalovaného konaného dňa 1.10.2014 (č. I. 79 spisu). Dôvodom tejto zmeny malo byť navýšovanie peňažného vkladu majoritného spoločníka žalovaného - Mesta Púchov až na sumu 1.817 999 €.

33. Zo zápisnice z VZ žalovaného zo dňa 11.12.2014 súd zistil, že v uvedený deň z iniciatívy minoritných spoločníkov (žalobcov) sa konalo nové valné zhromaždenie, na ktorom bola schválená zmena spoločenskej zmluvy tak, že pomer práv a povinností sa opätovne zmenil na pomer Mesto Púchov 80:L. R. 10: D. Š. 10, pretože minoritní spoločníci považovali predchádzajúce uznesenie valného zhromaždenia za diskriminačné, retroaktívne a právne sporné. Zza zmenu spoločenskej zmluvy v prejednávanych bodoch hlasovali všetci spoločníci a bola odsúhlasená všetkými spoločníkmi.

34. Dňa 1.08.2017 žalobca 2 podal proti žalovanému žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia účasti v spoločnosti Mestský bytový podnik. Tunajší súd Rozsudkom č.k. 14Cb/173/2017-444 rozhodol o zrušení účasti žalobcu 2 v žalovanom. Tento rozsudok do dňa rozhodnutia v tejto veci (8Cb/47/2017) nebol právoplatný. Z registra tun. súdu súd zistil, že dňa 4.10.2017 podal aj S.. L. R. na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia účasti v spoločnosti žalovaného a daná vec je vedená pod sp. zn. 14Cb/210/2017 a doposiaľ vo veci nebolo rozhodnuté.

35. Sporné medzi stranami bolo, či posledná zmena spoločenskej zmluvy, uskutočnená na VZ žalovaného dňa 20.9.2017 bola platne uskutočnená.

36. Zo zápisnice z konania VZ žalovaného zo dňa 20.09.2017 súd zistil, že toto bolo realizované v súlade s pozvánkou konateľa žalovaného S.. L. Q. zo dňa 5.9.2017. Po tom, ako bola skontrolovaná účasť, zvolené orgány a schválený program bola predmetom zhromaždenia aj „zmena spoločenskej zmluvy - zosúladenie existujúceho stavu so zákonným. Za žalobcov sa valného zhromaždenia zúčastnil nimi splnomocnený právny zástupca, ktorý počas rozpravy o tomto bode programu uviedol, že schválením tohto bodu programu by došlo k výraznému obmedzeniu práv spoločníkov a poukázal na ust. § 141 os. 2 Obchodného zákonníka. Upozornil ostatných prítomných, že ak sa navrhnuté uznesenie schváli, bude neplatné. Pomerom hlasov 80 „za“, 20 hlasov „proti“ bolo rozhodnuté o zmene spoločenskej zmluvy tak, že podiel na zisku, strate, vyporiadavací podiel bol zmenený na: Mesto Púchov 99,89%.: S.. R. 0,055 %: Š. 0,055% a v rovnakom pomere bol zmenený aj počet hlasov spoločníkov, t.j. Mesto Púchov 99,89 hlasov, %: S.. R. 0,055 hlasov a S.. Š. 0,055 hlasov. Za hlasovalo Mesto Púchov ako majoritný spoločník, proti boli obaja žalobcovia.

37. Na pojednávaní dňa 24.05.2018 právny zástupca žalobcov na pojednávaní poukázal na to, že právny dôvod, pre ktorý sa žalobcovia domáhajú určenia neplatnosti predmetného uznesenia žalovaného má svoj právny základ v normatívnom ustanovení § 141 ods. 2 Obchod. zák., z ktorého je zrejmé, že v prípade, ak sa spoločníkom zužujú prípadne obmedzujú ich spoločenské práva priznané spoločenskou zmluvou, na takéto rozhodnutie sa ex lege vyžaduje súhlas všetkých spoločníkov. Právne nepochybne zostáva, že na dotknutom valnom zhromaždení (VZ) 20. 9.2017 17 žalobcovia ako minoritní spoločníci hlasovali proti prijatiu takéhoto uznesenia č. 4, pričom okrem iného sám žalovaný v pozvánke z 5. 9. 17 na konanie dotknutého VZ uviedol že „ostatné materiály k rokovaniu (žaloba, právne stanoviská) sú v dispozícii v sídle spoločnosti v pracovnom čase“. Žalovaný v záp. z predmetného VZ uviedol, že dôvodom pre hlasovanie o takejto dramatickej zmene rozsahu hlasovacích práv a súvisiace žalobcov má byť právne stanovisko advokátskej spoločnosti R. a spol., ktoré však, napriek žiadosti právneho

zástupcu žalobcov o jeho sprístupnenie, žalovaný odmietol predložiť, resp. sprístupniť, hoci toto stanovisko bolo spracované dňa 27. 3. 2017 výslovne na požiadanie a pre účely žalovaného, čím žalovaný flagrantným spôsobom porušil práva žalobcov ako spoločníkov žalovanej, nakoľko okrem iného spoločníci majú právo požadovať od konateľov informáciu o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti (§ 122 ods. 2 ObZ. Právnym dôvodom na zmenu rozsahu hlasovacích práv a súvisiacich práv a povinností malo byť podľa žalovaného „zosúladenie existujúceho stavu so zákonným“ pri ktorom tvrdení žalovaný vychádza z predmetného právneho stanoviska. Avšak svedok S.. K. E., ktorý je od 14. 3. 2015 členom a predsedom dozornej rady u žalovaného, pri výsluchu na pojednávaní dňa 21. 5. 2018 (vo veci sp. zn. 14Cb/2010/2017 poznámka súdu) na otázku S.. R., že „prečo až na VZ žalovanej dňa 20. 9. 2017 došlo u neho (S.. R.) k dramatickému zníženiu hlasovacích práv na zisku a práv na vyrovnanom podiele, resp. likvidačnom zostatku, keď k zmene na pozícii štatutára Mesta Púchov ako väčšinového spoločníka v žalovanej došlo už na konci roka 2014, svedok uviedol, že k tejto zmene výšky hlasovacích práv a podielov na zisku a vyrovnacieho podielu nové vedenie mesta pristúpilo až po tom, keď sa ukončila kontrola NKU a po tom, ako NKU podal v r. 2016 trest. oznámenie na neznámeho páchatela. Je teda zrejme, že sám žalovaný prezentuje dôvody na takúto nezákonnú zmenu spôsobom, ako mu v tom - ktorom čase vyhovuje, zakrývajúc však zásadný fakt, že žalovaný pristúpil k zmene spoločenskej zmluvy až po tom, keď obaja žalobcovia podali na tunajší súd žalobu o zrušenie účasti žalobcov v žalovanej spoločnosti. Žalobcovia poukázali na to, že v bode 6 odôvodnenia rozsudku vo veci sp. zn. 14Cb/2010/2017 je konštatované, že „pokiaľ ide o argument žalovaného (identický žalovaný ako v tomto konaní), že je v rozpore so zákonom stav, keď žalobca má 10 % hlasovacích práv, tento jeho názor nemá oporu v zákone, nakoľko § 127 ods. 2 Obchod. zák. umožňuje, aby si spoločníci počet hlasov dohodli inak, než pomery hodnoty ich vkladu k výške základného imania v spoločnosti.

38. Právny zástupca žalobcov ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaný dôvodí, že danou zmenou spoločenskej zmluvy sa malo dosiahnuť zosúladenie nezákonného stavu so stavom faktickým, tak opak je pravdou, pretože práve žalovaný prijatím napádaného rozhodnutia na VZ konanom 20. 9. 2017 konal proti vôli žalobcov a v rozpore s ust. § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka.

39. Právny zástupca žalovaného na predmetnom pojednávaní uviedol, že trvá na predchádzajúcich vyjadreniach a predložil súdu právne stanovisko Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici podpísané prof. R. zo dňa 8. 11. 2017 v rozsahu 33 strán, ako aj protokol Najvyššieho kontrolného úradu SR z januára 2016, v ktorých podľa právneho zástupcu žalovaného je riešená problematika, ktorá je predmetom tohto sporu a zároveň žiadal súd vypočuť svedkov: predsedu dozor. rady žalovanej spol. S.. E. K., a prokuristu spoločnosti žalovaného S.. S. D..

40. Súd, s poukazom na to, že oba dôkazy boli vyhotovené dávno pred pojednávaním a nič nebránilo žalovanému ich predložiť na podporu svojich tvrdení skôr a včas, no žalovaný tak urobil až na danom pojednávaní, v súlade s ust. § 153 ods. 2 CSP na predkladané dôkazy nebude prihliadať. V prípade právneho stanoviska, toto nie je pre súd záväzné, a to ani v prípade jeho predloženia včas.

41. Tak isto súd rozhodol, že navrhovaný výsluch svedkov nevykoná, a to s poukazom na to, že v danom spore sa jedná o právne posúdenie platnosti /neplatnosti uznesenia VZ žalovaného, na ktoré posúdenie nemôže mať vplyv výpoveď navrhovaných svedkov, ktorých okrem toho žalovaný navrhol až na danom pojednávaní, hoci tak mohol urobiť už vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, preto aj tu súd poukazuje na § 153 CSP, čo je tiež dôvod nevykonania ich výsluchu.

42. Právny zástupca žalovaného vo svojom prednese na danom pojednávaní ďalej poukázal na to, že žalobcovia mali v zmysle spoločenskej zmluvy obchodný podiel a svoje práva väčšie 182 násobne ako predstavovalo ich zák. imanie spoločnosti. V % vyjadrení to znamená 18.200 % navýšenie práv v rozpore so základným imaním. Žalovaný 1. 10. 2014 na VZ schválil zmenu týchto práv s tým, že žalobcovia budú mať svoje práva vo výške 0,055 % a dôvodom na prijatie tohto uznesenia bolo odstránenie protiprávneho stavu. Konateľ spoločnosti však neaktualizoval spoločenskú zmluvu v súlade s uznesením VZ zo dňa 1. 10. 2014 a nezaslal túto spoločenskú zmluvu do zbierky listín v obchodnom registri, preto žalovaný za účelom odstránenia protiprávneho stavu pristúpil k tomu, aby sa opätovne hlasoval o zmene práv a povinností spoločníkov, a to na valnom zhromaždení žalovaného dňa 11. 12. 2014, ktoré bolo zvolané z podnetu minoritných spoločníkov teda žalobcov, na ktorom hlasovali všetci spoločníci tak, že podiely uviedli do pôvodného stavu, teda v stave, ako to bolo pred 1. 10. 2014. Na tomto VZ štatutárny zástupca

spoločníka Mesta Púchov hlasoval za navrhované uznesenie napriek tomu, že k uvedenému nakladaniu s majetkovými právami mesta nemal súhlas mestského zastupiteľstva. O nakladaní s majetkom mesta v zmysle zákona rozhoduje mestské zastupiteľstvo, ono prejavuje svoju vôľu a štatutárny zástupca mesta na VZ iba prezentuje vôľu mestského zastupiteľstva. Z uvedeného dôvodu hlasovanie štatutárneho zástupcu mesta Púchov na danom VZ považuje žalovaný za absolútne neplatný právny úkon. Poukázal tiež na to, že navyšovanie základného imania v spoločnosti bez toho, že by boli zmenené práva minoritných spoločníkov je predmetom vyšetrovania prezídia PZ, národná kriminálna agentúra. Vo veci bolo začaté trestné stíhanie, obvinenie zatiaľ vznesené nebolo.

43. Právny zástupca žalobcov v záverečnej reči odkázal na doposiaľ prednesenú, či predloženú argumentáciu a žiadal, aby súd žalobe žalobcov v celom rozsahu vyhovel. K námietke neplatnosti uznesenia VZ žalovaného z 11.12.2014 poukázal na to, že žalobcovia nechápu, z akých dôvodov žalovaný zvolal VZ na 20.9.2017, na ktorom sa malo rozhodovať o rovnakej zmene, ako bola odsúhlasená 1.10.2014, a teda ak žalovaný považoval uznesenie VZ zo dňa 11.12.2014 za absolútne neplatné, bolo by plne postačujúce, aby konatelia žalovaného založili aktuálne znenie spoločenskej zmluvy (po prijatí uznesenia zo dňa 1.10.2014, poznámka súdu) do obchodného registra.

44. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči poukázal na to, že napádané uznesenie VZ nebolo prijaté podľa § 141 ods. 2 Obch. zák., ale za účelom odstránenia protiprávneho stavu, nakoľko priznané práva vyplývajúce pre žalobcov zo spoločenskej zmluvy boli priznané v rozpore so zákonom a zásadou poctivého obchodného styku, nejde teda o platne a oprávnené priznané práva a ich výkon nemôže požívať právnu ochranu. Ide najmä o dosiahnutie stavu, ktorý bude legitímny, zodpovedajúci zákonu, základným zásadám obchodného resp. súkromného práva a verejnoprávnym predpisom. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a v prípade úspechu priznal trovy konania žalovanému.

45. Podľa ustanovenia §137 písm. d) CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

46. Podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka Každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

47. Podľa ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka Súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

48. Podľa § 141 ods. 1 Obchodného zákonníka Na zmenu spoločenskej zmluvy je potrebný súhlas všetkých spoločníkov okrem prípadov, keď zákon alebo spoločenská zmluva na to oprávňuje valné zhromaždenie, ak zákon neustanovuje inak.

49. Podľa § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka Na platnosť zmeny spoločenskej zmluvy, ktorou sa rozširujú povinnosti uložené spoločenskou zmluvou spoločníkom alebo zužujú, prípadne obmedzujú práva priznané spoločníkom spoločenskou zmluvou, sa vyžaduje súhlas všetkých spoločníkov, ktorých sa táto zmena týka.

50. Podľa § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka Obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Jeho výška sa určuje podľa pomeru vkladu spoločníka k základnému imaniu spoločnosti, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

51. Podľa § 150 ods. 2 Obchodného zákonníka vyrovnací podiel sa vypočíta pomerom splateného vkladu spoločníka, ktorého účasť v spoločnosti zanikla, k splateným vkladom všetkých spoločníkov, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

52. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov je v celom rozsahu dôvodná.

53. Niet sporu medzi stranami, že výška vkladov S.. L. R.O. D. S.. D. Š. je aktuálne po 996,- €, výška vkladu Mesta Púchov je 1 816 007 EUR. Tiež nie je sporné, že pomer, akým sa do konania napadnutého valného zhromaždenia žalobcovia podieľali na právach a povinnostiach, vyplývajúcich im z účasti v spoločnosti, nezodpovedal pomeru ich vkladov, ktorý je 99,89 %: 0,055%: 0,055%, resp. hlasov, ale tento pomer bol 80:10:10.

54. Takisto je nesporné, že v čase založenia spoločnosti žalovaného bol pomer vkladov k pomeru práv a povinností spoločníkov resp. ich hlasov adekvátny a pôvodne bol pomer vkladov spoločníkov 70:15:15. Tiež niet sporu o tom, že postupne Mesto Púchov ako majoritný spoločník vykonalo opakované vklady do základného imania spoločnosti, čím sa jeho vklad postupne navyšoval, pričom napriek tomu, že tento jeho podiel stúpol zo 70 % na 99,89 %, bola vykonaná iba 1 zmena spoločenskej zmluvy (dodatok č.6), ktorá tento stav zohľadnila, aj to iba čiastočne, a upravila pomer práv a povinností spoločníkov tak, že spoločníci mali právo na podiel na zisku (alebo prípadnej strate), vyrovnanom podiele, na prípadných stratách spoločnosti a hlasovacích právach v pomere 80:10:10, hoci v skutočnosti podľa dodatku č. 6, po prepočítaní peňažných vkladov spoločníkov boli ich pomery vkladov 97,18:1,41:1,41. Uvedené znamená, že už v tom čase tu bol nepomer medzi vkladmi jednotlivých spoločníkov a tým, ako jednotliví spoločníci sa podieľali na právach vyplývajúcich z ich účasti v spoločnosti, a tohto nepomeru si musel byť v tom čase vedomý aj žalovaný, ako aj majoritný spoločník Mesto Púchov.

55. Ustanovenie § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka nevylučuje, aby pomer účasti spoločníkov vychádzal z pomeru ich vkladov, dané ustanovenie je dispozitívne a v samotnom tomto ustanovení je daná možnosť spoločníkom upraviť si tento pomer odchyľne tak, ako to je v tomto prípade. Na odchyľnej úprave sa všetci spoločníci jednoznačne dohodli.

56. V danom prípade predmetom sporu je určenie neplatnosti uznesenia č. 4 prijatého valným zhromaždením dňa 20. 9. 2017 za prijatie ktorého hlasoval len majoritný spoluvlastník s počtom hlasov 80 a minoritní spoločníci, t. j. žalobcovia boli proti prijatiu tohto uznesenia, ktorým jednoznačne došlo k zúženiu ich práv ale aj povinností, ktorá im vyplýva z účasti v spoločnosti žalovaného. Skutočnosť, že dôjde k zmene pomeru účasti žalobcov na rozdeľovaní zisku na vyrovnávacom podiele, že sa im zníži počet hlasov, znamená, že by potom dochádzalo reálne k zúženiu resp. obmedzeniu ich práv, priznaných im ako spoločníkom spoločenskou zmluvou, s ktorou všetci spoločníci súhlasili. Uvedené znamená, že nutne takáto zmena si vyžaduje súhlas všetkých spoločníkov a pokiaľ s touto zmenou žalobcovia, hoci minoritní spoluvlastníci, nesúhlasili, nie je možné zmenu spoločenskej zmluvy v tomto smere uskutočniť, a to napriek tomu, že za túto zmenu hlasuje majoritný spoluvlastník. Pokiaľ sa tak stalo na valnom zhromaždení dňa 20. 9. 2017, ktoré prijalo uznesenie č. 4, tak pre platnosť zmeny spoločenskej zmluvy vyplývajúcej z tohto prijatého uznesenia č. 4, chýba súhlas žalobcov, a teda absencia tohto súhlasu spôsobuje neplatnosť prijatej zmeny spoločenskej zmluvy. Z uvedeného dôvodu žalobcovia dôvodne sa podľa ustanovenia § 131 ods. 2 Obchodného zákonníka žalobami domáhali určenia neplatnosti tohto uznesenia valného zhromaždenia, pretože jednoznačne došlo k porušeniu spoločenskej zmluvy, ktorou si spoločníci pomer účasti na právach a povinnostiach spoločnosti platne predtým dohodli a takto dohodnutý pomer nebolo možné zmeniť inak ako súhlasným prijatím daného uznesenia všetkými spoločníkmi, čo sa však nestalo.

57. Mesto Púchov ako spôsob, ktorým malo dôjsť k zosúladieniu faktického a právneho stavu zvolilo zmenu spoločenskej zmluvy na zasadaní valného zhromaždenia žalovaného. De facto Mesto Púchov ako majoritný spoločník žalovaného zmenilo spoločenskú zmluvu aj napriek tomu, že ňou došlo k zúženiu práva na zisku, vyrovnacom podiele, aj k zúženiu hlasovacích práv, a aj napriek tomu, že s touto zmenou žalobcovia ako minoritní akcionári nesúhlasili.

58. Pokiaľ sa žalovaný bránil, že danou zmenou nesledoval postup podľa § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale jednalo sa o snahu majoritného spoločníka, ktorý je zároveň subjektom verejnej správy, o zosúladienie faktického nezákonného stavu so zákonným, tak súd sa s týmto názorom nestotožnil, pretože jednoznačne schválením zmeny spoločenskej zmluvy v § 9, 17 a 43 jednoznačne dochádza k zúženiu práv aj povinností spoločníkov v spoločnosti žalovaného a jedná sa o zmenu tak, ako ju charakterizuje ustanovenie § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka.

59. V prejednávanej veci súlad tých ustanovení spoločenskej zmluvy, ktoré upravujú rozsah práv, povinností a hlasovacie právo spoločníkov so zákonom, je nutné hodnotiť predovšetkým s ohľadom, či táto dohoda spoločníkov je v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktorý je pre spoločníkov zákonom *lex specialis* v tomto prípade, pričom jednoznačne obchodný zákonník v § 114 ods. 1, ktoré ustanovenie má dispozitívnu povahu, umožňuje spoločníkom dohodnúť si pomer podieľania sa na právach a povinnostiach spoločnosti či hlasovaní odchyľne, než v závislosti od pomeru ich peňažných vkladov. Preto nie je možné uzavrieť, že by takáto dohoda spoločníkov bola v rozpore s týmto základným zákonom, ktorý upravuje práva a povinnosti spoločníkov, spôsob uzatvárania spoločností a pod.

60. Pokiaľ žalovaný namietal, že takáto dohoda spoločníkov v spoločenskej zmluve je v rozpore s § 7 Zák. o obecnom zriadení, čo vyplynulo z protokolu z kontroly NKÚ, tak síce uvedené NKÚ konštatoval, teda, že mesto v tomto prípade porušilo ust. § 7 ods. 2, keď dostatočne nechránilo, nezhodnocovalo a nezveľaďovalo, v súvislosti s peňažným vkladom do žalovaného, majetok mesta, ale súd poukazuje na to, že neplnenie si povinností, ktoré pre mesto vyplývajú z ustanovenia § 7 ods. 2 Zák. o obecnom zriadení, nemôže byť dôvodom neplatnosti tých dojednaní v spoločenskej zmluve, ktoré sa týkajú práv a povinností spoločníkov, ktoré sa riadia Obchodným zákonníkom, ale môže to mať napr. ten následok, že Mestu Púchov to môže byť vytýkané, že zle hospodári, avšak zmenu spoločenskej zmluvy, na ktorej sa s ostatnými spoločníkmi mesto dohodlo, nemožno dosiahnuť inak, než v súlade s ustanovením § 141 ods. 1 Obchod. zákonníka. Opätovne súd zdôrazňuje, že Obchodný zákonník umožňuje spoločníkom dohodnúť si odlišný pomer práv a povinností na účasti spoločnosti od výšky ich peňažných vkladov, a teda takáto dohoda nemôže byť neplatná pre rozpor so zákonom.

61. Okrem toho Mesto Púchov disponuje dostatočným odborným aparátom (právnicki, účtovníci), ktorí by mali byť schopní posúdiť, či uvedeným konaním došlo, alebo nedošlo k porušeniu zákona o majetku obcí. Podľa názoru súdu je zákon o majetku obcí esenciálnym zákonom, ktorý Mesto Púchov pravidelne využíva pri svojom chode, preto súd predpokladá od zamestnancov Mesta vyššiu znalosť (teoretickú aj praktickú) tohto zákona ako zákonov, ktoré napr. s fungovaním miest a obcí súvisia len okrajovo. Majoritný spoločník teda už v čase navýšenia základného imania mal vedieť, či jeho konanie je v rozpore so zákonom o majetku obcí a uvedené úkony (opakované navýšenie základného imania) nemal vykonať, resp. ich vykonanie podmieniť zmenou pomeru, akou sa jednotliví spoločníci podieľajú na chode spoločnosti. Tu súd zdôrazňuje, že po celú dobu existencie žalovaného bolo Mesto Púchov jeho majoritným spoločníkom a vždy malo viac ako ostatní spoločníci dokopy (70 a 80), preto nijaká zmena spoločenskej zmluvy nemohla prebehnúť bez jeho súhlasu.

62. Žalovaný svoju obranu založil aj na tvrdení, že pomer účasti žalobcov na právach a povinnostiach spojených s ich účasťou v spoločnosti, je vzhľadom na ich nízky peňažný vklad oproti peňažnému vkladu žalovaného, v rozpore s poctivým obchodným stykom, či dobrými mravmi, pretože tento pomer ju úplne neadekvátny, tak súd sa ani s týmto názorom nestotožnil, pretože daná námietka nie je v tomto konaní opodstatnená a relevantná. V danom prípade súd neskúma pomer účasti, alebo dohodu spoločníkov, či je, alebo nie je v súlade s poctivým obchodným stykom (Obchodný zákonník), či dobrými mravmi (Občiansky zákonník), ale skúma len skutočnosť, či k zmene spoločenskej zmluvy žalovaného, ktorou dochádza k zúženiu práva priznané žalobcom ako spoločníkom žalovaného spoločenskou zmluvou došlo zákonným spôsobom, teda či takáto zmena bola odsúhlasená všetkými spoločníkmi tak, ako to ukladá ust. 141 ods. 2 Obchodného zákonníka. Daná námietka by bola relevantná napr. v prípade, pokiaľ by predmetom sporu bolo vyplatenie podielu na zisku, alebo vyrovnacieho podielu, kedy by ju súd musel riešiť prejudiciálne a od jej vyriešenia potom závisí výška plnenia. Preto aj odkaz žalovaného na ním citované judikáty je bezpredmetný, pretože v nich sa tiež rieši otázka predovšetkým určenia výšky plnenia a pod.

63. Pre úplnosť súd dodáva, že nie je možné vylúčiť, že aj v prípade dohody spoločníkov na pomere ich účasti na spoločnosti, ktorý nezodpovedá pomeru k výške vkladu, by napokon vyplácanie napr. vyrovnacieho podielu bolo nižšie, než aké by vyplývalo zo spoločenskej zmluvy, pokiaľ súd zistí také okolnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že by nebolo v súlade s poctivým obchodným stykom, či dobrými mravmi, priznať plnenie v celom rozsahu.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené a zhodnotenie jednotlivých dôkazov súd dospel k záveru, že Mesto Púchov, ako majoritný spoluvlastník, napadnutým uznesením zmenilo spoločenskú zmluvu aj

napriek tomu, že schválenou zmenou v danom uznesení došlo k zúženiu práva na zisku, vyrovnacom podiele aj k zúženiu hlasovacích práv a s touto zmenou žalobcovia ako minoritní spoločníci nesúhlasili, jednoznačne došlo k porušeniu ust. § 141 ods. 2 Obchodného zákonníka, a preto súd vyhovel žalobe žalobcov 1/ a 2/ a určil, že napadnuté uznesenie č.4 schválené VZ žalovaného je neplatné.

65. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p. (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

66. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

67. Súd rozhodol o náhrade trov konania podľa vyššie uvedených ustanovení. Žalobcovia mali v konaní plný úspech, preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške trov konania a právneho zastúpenia žalobcov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1,2 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok), v prípade výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých podať na príslušný súd návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).